

14633

III

9

P

1. Langiuski i Czarnockiego Informacya p. Opozycia. przeciwno mniema.
nem Miasta Cerkassy, oraz Ogólne Lomowato i Białosor. - str. 38.
2. Konwent Jasnogóry Węgierskiej Kalonii s. Panta contra Antoni Wybro.
nyski, prot. i prior i cały Konwent Kanoników Reguł. Laterański i Alb.
bucki. - (jako dwoje ad 15036 III 5: II 14 ab. uwnięto) Poruczenie str. 73
3. Trinogrodzkiej starosty Tollykowskiej. Replik na Opozycie Branickiego
i sprawo Kłosa Ochowickiego wycyniona. - str. 20, K. alb. 5.
4. Henricus Karer i Michala Exports et Hytngucenie sprawy - przeciwno
Janowi Pita, kapłanowi i Francisce p. Branicki i Pita Janowi Gantoni i ja.
nari Janasowi, jubilerowi. - K. alb. 12.
5. Co strony Jana barona De Brea. Wykłada sprawy - przeciwno Felixonowi b.
De Willeis (względem raplat Prowy i O Komornego nie raplatowego na ter-
minach). - str. 10.
6. Monsieur Dans l'affaire Du baron De Brea avec le Baron De Willeis.
(po polski i franc.) - str. 13.
7. Stronski Andrej. Najjasniejsza Delegacya! (= Proba i Dekret Executionis
na generale Soldehoffe) - K. alb. 3.
8. Julianus i Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Fredericum
i Brückena (sprawa spółkora) - K. alb. 13.
9. Z strony Józefa Jeronimskiego. Opozycie przeciwno Piotrowi Blankowi i spra-
wie o użyciu Blanko wspólnie z Brückena do rakiopionij i J. Jer. przenie str. 3
+ Summarijska manifestacja i porow i ty sprawo porymionych. - str. 3.
10. Frankhella Reinhold i Földensabm, majora Prelokiem sprawy przeciwno Maury.
Jeranowi Adamowi i Földensabm. - K. alb. 3.
11. Kiry i Platenow Strityskiej, wiony i innych Strityskiej sukcesorów Replik
przeciwno Pichonstremu, Polkom i Janowi i Korynskiej mat. - str. 18.
12. (i tyko sprawy) Status causae. - alb. K. 6
13. Konstanty, Henricus i Stefan Jatoiewicz. Status causae. Porow Franciszek Mł.
chalyl. Sprawa względem natury Dobr Lebitynie. - K. alb. 4.
14. i tyko sprawy: Summarijska Documentum (po łacinie) - K. alb. 2.
15. Franc. Gleason De Witten, brata jego Jana i siostry Elibety De Hofst. Stan sprawy
przeciwno Piotrowi Kigicem Kurlandzkiemu. - str. 14.
16. Broda Wat. Seratowski i Janowi Wei
glowi (litografia)

16. Jana Henryka Ing. P. Brücken, ~~Frederic~~ Frederic Sprawy prociwko Julianowi
Rappow Brücken. (patrz 8.) H. al.

17. 4 strony Edkiew, starszakońskich Proba o General. Konfederacji p. Stanisław
mian interesu, (o niemniej Edkiew) - str. 18.

18. Salomi p. Biesorajskich Poltykowskiej Stan Sprawy przeciwko Fr. Jan. Bram
mi, Franc. H. Kt. p. Korsniakich Fabianowickiej i Siostronow Fabianowskiemu; K. ab

19. Krim. McDeek's: Stan sprawy kryminalnej - K. n. 2.

20. Molosphorus Billewicz (n. t. Advocatus). Indylum C. R. Indylum! (M. sprae
wie Cecylia u. Kalkanouschek: Lipa Lichochick.) - M. n. b. 6.

21. Blank contro Józef Jeronowski (patra 9). Lomol sprawy. - K. alb. 10

22. Ziemny z Krasnicka Pichonkij i mat. Statist causas contra Rosam De Fla.
Kas Stojarska (~~pierwaj~~ ^{pierwszej} ~~Bater~~ ^{Bater} 11). - K. u. b. O.

23. Посторож. Список Реманifest на Екатериния Хан р кратко сод
ран Список ран сод. 1785. - К. н. б. 4.

24. Franc. Kar. Pranickiego Wpaw. D. na Stan Sprawy Salomon. a Brin
Soltykows (patrz: 18.) Str. 40

25. Replika z strany 2° kresliva jalovickich proci Franciskovi Michalskianu. (pat)

26. Reichardt 26. process 4. / Brunner H. 2

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVENSIS

14633711

REPLIKA

*w Sprawie Urodzoney Rozy z Platerow, niegdy Urodzonego
Jozefa Strutyńskiego Starosty Szakinowskiego Matzonki pozo-
stałej Wdowy, y innych Urodz. Strutyńskiego Sukcesorow.*

PRZECIWKO

*Uu. Piechowskiemu Podkomorzemu Ś. K. Mci y Joannie
z Kczewskich Matzonkom.*

Jedna Tranzakcyja Donacyi 1708. Roku, a dwie z niey wy-
pływające Kwestye, uczyniły między Stronami Sprawę
przed Tron W. K. Mci Pana Naszego Miłościwego teraz wpro-
wadzoną.

Na rozwiązanie tych dwóch Kwestyi dowiedziono w Indu-
kcie Sprawy, że ta Tranzakcyja Darowizny jest istotnym Te-
stamentem, y że Przewielebny Wolff Dobra Lautzen y Kürz-
chów, iako z Familii pochodzące, przez Tranzakcyję Testamen-
tową nie mógł iedney Siostrze z pokrzywdzeniem drugiej od-
dawać, a z tych Dowodow nieważność Tranzakcyi Darowizny
okazała się.

Strona UUr. Piechowkich stawiając w samey Sprawie z nie-
przyzwoitością akcyi, onę na dwóch zasadzała dowodach: pier-
wszym prawności Donacyi 1708. Roku, drugim zamilczaney
dawności. Aby zaś zamilczaną dawność, czyli Preskrypcyą ro-
wnie do samey Sprawy in facto rozciągnąć mogła, przytoczy-
ła przyczyny z Prawa, któremi nieprawność wyniesionego Re-
skryptu, dającego moc czynienia non obstantibus Fataliis, oka-
zywała.

W porządku. Dowodow przez Stronę najpierwszym było,
naganienie wspomnionego Reskryptu, przeto w tym samym po-
rządku, najsamprzód usprawiedliwić iego należy.

) II (

Prawa Powfzechne składające w Ręce Monarchow Prawa Kraiow, chciały mieć, aby te naywyższe Władze miały moc z siebie użycia Prawa na fzczegulne przypadki.

Nie odbiegło od tego Prawa y Xięstwo Kurlandzkie w Prawie swoim fzczegulnym, które zachowując *supremum Dominium* Nayiaśnieyszym Panniącym, pomiędzy innemi chce mieć Reskrypta od Nayiaśnieyszych Monarchow wyższe, byle z Prawem zgodne, iak nayściśley zachowywane. *Decisiones Commisoriales 1717. in Ziegenhorn Fol: 300. in verbis = et Generosos Confiliarios supremos, quatenus oppressos à vi et potentia tueantur, Rescriptaq; S. R. Mtis conformia Juribus observent, et observari curent.*

Przytoczone Prawo fzczegulne, zostawiające moc w Ręku Monarchy wydawania Reskryptow, chce mieć wszelako, iżby te były zgodne z Prawem.

Przeto, iżby Prawność Reskryptu *quæstionis* na przywiezionym Prawie = *Rescripta conformia Juribus* = załadzała się, zgodność iego z Prawem, usprawiedliwić potrzeba.

Prawo Kurlandzkie, a w fzczegulności *formula Regiminis* w Paragrafach 9. *de Literis Inhibitionis Processus*, y 25. *de Mandatis adversus Executionem*, opisuiąc nieważność Reskryptow, na wstrzymanie Exekucyi Dekretow y Procesow wychodzących, Reskryptow w podobnym gatunku, iaki jest *quæstionis* nie nagania, ani ich niszczy. Przeto podług decyzji Kommissarskich chce ie mieć zachowane.

Tym bardziey zachowane mieć chce, gdy Prawo Pospolite, którego Kurlandzkie płodem, Sprawy w których *Fatalia prosequendæ* zasły, ożywiać pozwala, y tę moc Naywyżzey zostawia władzy *Codicis Lib: 7mo. tit: 62. de Appellat: Fol: 524. in verbis = Praes Provincia ad quem appellasti, si non vitio negligentia vestra tempus, quod ad reddendos apostolos praescriptum est, exemptum esse animadverterit, sed ex fatalis casus necessitate diem functo eo, qui eos perferebat, id acci-*

adi s:

cidisse cognoverit, juxta perpetui Juris formam desiderio vestro medebitur.

Na Dowód nieprawności wyniesionego Reskryptu dwoiakię Prawo przytoczyła Stronę UUr: Piechowskich, iedno tyczące się na ten czas Xięstwa Pruskiego, a drugie tyczące się Kurlandyi.

Co do pierwszego; Prawo przywiedzione *ex Diplomate Appellatorio Anni 1615.* nie tylko, że iest na ten czas dla Xięstwa Pruskiego stanowione, a przeto Xięstwo Kurlandzkie wiązać nie może, ale iest oraz w innym cale przypadku, Reskrypt bowiem o który Kwestya, iest wyniesiony *in Ordine restitutionis Causa adversus quævis fatalia,* Przeciwnie przywiedzione Prawo ma zrzeczenie się wydawania wszystkich Listow y Reskryptow, któreby wstrzymywały Exekucyą Dekretow w słowach: *quibus Rescriptis in gravamen & præjudicium Partis in Executione rei judicata aliquo modo impediri, aut retardari possit justitia* = Reskrypt *Quæstionis* wyniesiony iest do Sprawy mającey bydz dopiero sądzoney. Zaś Prawo cytowane wiąże tylko Reskrypta wstrzymujące Exekucyą Dekretow w Sprawach już rozszdzonych.

Co do drugiego, to Prawo iako Xięstwu Kurlandzkiemu służące, iżby wiązać powinno Reskrypt *quæstionis*, lecz potrzeba, iżby ośnova tego Reskryptu zamykała rozkaz albo odebranie komu Dobr bez poprzedzającego Processu, albo odeślanie Sprawy między Obywatelęm, a Xięciem Kurlandzkim o Dobra do Sądow Xiążęcych iak powyższy opis, przez Stronę opuszczony naucza. *Decisio Commis: 1727. Fol: 355. in verbis* = *Quemadmodum juxta formulam Regiminis in omnibus punctis observatam & præcipue juxta hos Paragraphos, quod nemo omnium sive Nobilium sive Incolarum bonis suis sine legitima Cognitione & Iudicio privetur, item si Lis inter Regimen & Nobilem sive unum, sive plures de possessionibus, aliisque rebus orta fuerit, quod causa eorum immediatè coram Iudiciis Relationum S. R. Mtis intentetur, nec ulla Re-*

scripta Regia contra Iura hujus Provincia à Regimine Ducatum horum attendantur, imò ut super impetrantes ad finistram Cancellariorum Regni & Magni Ducatus Litt. informationem talia Rescripta pona in formula Regiminis expressa extendantur, perpetuo cavetur = Reskrypt zaś quæstionis w inszym iest daleko przypadku.

Ma Prawo Kurlandzkie *in Formula Regiminis 1617. Paragraf 9. de Literis inhibitoriis Processus y 25. de Mandatis adversus Executionem*, mowiące o nieważności Reskryptow te Paragrafy powyższy Prawa Opis obiał, lecz te iako obeymujące tylko Reskrypta wstrzymujące Exekucyą Dekretow y Processow są dalekie od Reskryptu quæstionis.

Przywiedzione przez Stronę Prawo do naruszenia Reskryptu, Prawności iego naymniey nie osłabia. Przystosowany Reskrypt 1735. Roku rownie *restitutionis contra quavis fatalia* przez niegdy Ur: Jozefa Strutyńskiego Starostę Szakinowskiego uproszony, raczey gruntuie Reskrypt quæstionis, z przyczyny, że lubo przeciwko tamtemu wyniesiony powtorny przez Stronę 1736. Roku zalecający Sądowi Kurlandzkiemu, aby Sprawę tę sądził według ustaw Prawa z dołożeniem w słowach = *quod si quid contrarium IURI COMMUNI idem Rescriptum in se contineat, id pro nullo à Nobis declarari Fidelitates vestras præsustoditas esse volumus* = lecz czas następny okazał, iż wyszły pierwłzy Reskrypt restitutionis, Sądy tak Primæ, iako y Secundæ Instantiarum znalazły zgodnym *cum Iure Communi*, gdy *non obstante prætensa præscriptione* przyznały współ Sukcesorem y Dziedzicem Dobr Ur: Jozefa Strutyńskiego.

Zatym stoi Reskrypt w swej mocy nienaruszony, gruntuie go przywiedzione Prawo Powłzechne, gruntuie go y samo Prawo łczegulne Xięstwa Kurlandzkiego, a nakoniec y sam Reskrypt poprzedni 1735. Roku podług którego Sądy *prima & secunda Instantia* sprawiły się.

Ma Prawo, z tegoż samego Reskryptu Urodzona Strutyńska dopraszania się Exekucyi y Melioracyi innych Punktów Dekretu, na którym brakuje Stronie UU: Piechowski początkowo w poprzednikach swoich Appellacyi Powodom, gdy Preskrypcya od Roku 1754. sześć razy już skończona, jest na przeszkodzie w słowach = *Adiones omnes Civiles quinquennio tolluntur.*

W samej zaś Sprawie; z dwóch istotnych Fundamentów: pierwszym jest Strony Dowodem prawność Donacyi 1708. Roku przez Teodora Wolffa Biskupa dla W. Maryanny Kofsowej zeznanej.

Tranzakeya ta mniemaney Donacyi, że nie zamyka w sobie przedarży Dobr, lecz darowiznę, że nie jest Donacyą, ale istotnym Testamentem, y że ta Tranzakeya z wydziedzczeniem drugiej Siostry, nie jest z Prawem Xięstwa Kurlandzkiego zgodna, to już jasno w Indukcie Sprawy jest dowiedziono.

Z Dekretu Sądów Asseforyckich 1755. Roku, rodzi się jeszcze o tę Tranzakeyą jedna kwestya, czyli ta, Donacyą lub Testament znaczyć powinna? Wyraz tey Tranzakeyi w słowach = *Eadem bona post fata sua tenendi, habendi* - tę wątpliwość załatwia, y okazuje tę Tranzakeyą być Testamentem, wszakże przy Dekrecie 1755. Roku o słowo = *post fata* - urodziła się kwestya, czyli to w Protokule Mieyskim Skarszewskim przez abbreviacyą napisane tak = *p: fata post* - czy - *præ* - znaczyć powinno?

Tę wątpliwość załatwia najprzód nieporządek słow, który u Łacinników powinien być zachowywany, y niepotrzeba dwóch przymiotników = *eadem præfata* - jako jedną treść w sobie zamykających, bo gdy przymiotnik - *eadem* - poprzedza - *Bona*, - a za tym drugiego - *præfata* - nie potrzeba jedno znaczącego, y pewno Pisarz Tranzakeyą piszący napisałby był - *eadem Bona sua*, - albo - *Bona præfata sua*, - bez dokładu - *eadem*, - lecz gdy myśl temuż Pisarzowi obiał, Przew: Wolf, że tę Donacyą dopiero po śmierci swojej chciał mieć skutkującą, dla tego Pisarz dopełniając wolę zeznającego napisał - *eadem Bona post fata sua*.

tudzież z wypisu w innych miejscach tej Tranzakcyi, w słowach - *cum omni & totali Bonorum eorundem* - niżej - *ad eadem Bona*, - niżej - *prout Bona praedicta*, - niżej - *ufum fructum in Bonis eisdem* - gdzie nie potrzeba było drugiego iedney treści przymiotnika.

Powtore z komportowanego do Sądow Afsefsorskich Protokułu Skarżewskiego okazywano, że piszący podobney w wielu innych miejscach Protokułu w słowie - *post fata* - używał abbreviacyi y Extrakt na ten czas świeżo wyięty do Ohlaty Grodu Kiszporskiego 1710. Roku, ieszcze za życia Przewielebnego Wulffa zanieiony, tę abbreviacyą na słowo - *post fata*, - miał wypisany. *Dekret Afsefs: 1753. Fol: 20.*

Wyraz zaś Dekretu Afsefsorskiego w Motywach Decyzyi swoiey, iż ta abbreviacya - *pra* - znaczyć powinna, nie iest teraz przekonywającym Dowodem, gdyż słowa Dekretu - znaczyć powinna - nie przekonywają o pewney y nie zawodney Sądu na ow czas względem tego wyrazu determinacyi, Ani wspiera Decyzya utwierdzająca Donacyą co do Dobr Infantkich, bo ta zapadła nie z przyczyny ważności Donacyi, lecz nayszczegulniey z przyczyny zamileczaney przez lat około 40. dawności, y rozpoczętey dopiero o nie w Roku 1747. przez wydane Pozwy Sprawy, tudzież odmiany Dziedzica przez nastąpiącą do obcey osoby. Possefsyą *Leg: Dekret Afsefs: Fol: 28. § poczynwszy.*

Pomimo zaś poprzednich Dowodow, że słowo w Tranzakcyi przez abbreviacyą wyrażone, znaczy - *post fata*, - y że ta Tranzakcyą znaczy Testament, a nie Donacyą rzecz w iasności.

Bowiem tą Tranzakcyą Przew: Wolff z Dobrami, zrzekł się y Prawa *Juris Patronatus* w słowach = *cum Jure Patronatus praesentandi Parochi & conferendi munera Ecclesia*. - Ten wyraz Tranzakcyi, zgoła cały iey Opis, nie miał swoiey Exekucyi w osobie W. Kofsowy za życia Przew: Wulffa, o czym przekonywa Erekcya Kościoła w Dobrach Lantzen quæstionis, y ostrzeżenie dla siebie *Juris Patronatus*. Przekonywają y Listy Oryginalne Przew: Wolffa, ieden w Rok po mniemaney

Donacy

Donacyi die 7. Januarii 1709. z Dobr *quæstionis* Laukenzy piſany w ſłowach = *żatuję tak wielkiey ruiny WmęPaństwa, aleć y u mnie nie mnieysza, kiedy kilka Niedziel w domu przemieszkawſzy, już owies kupować poczynam, teraz na Laukenzę moię włożono Kontrybucyi Szwreckiey 2400. Talarow ſitych, y ledwom z wielką biedą na 1000. Talarow ugodził, z Lixny zaś &c.* Drugi z Miechowa dnia 3. Julii 1710. do Sioſtrzeniſcy w ſłowach = *Pać y w Lixnie y w Laukenzie, ani mieysca, ani chleba nie żatuję WmęPaństwa.*

Po załatwieuiu tey wątpliwości wypada ułatwić Dowody Strony, okazujące różną *quæstionis* Tranzakcyą.

Rzecz w iawności, że Przewielebny Wolff Dobra *quæstionis* y inne obiał Prawem Sukceſsyi po Oycu ſwoim, z obowiązkiem ſplacenia z nich poſagu Sioſtrom, poſiadał ie, iako na ſiebie po Oycu ſpadłe, a nie nabyte. Przeto one, iako *Succeſſiva* darować nie mógł, iedney Sioſtrze z pokrzywdzeniem drugiej z mocy Prawa Kurlandzkiego. -- *Liberi quoq; ſi. ſine Liberis deceſſerint - - - Fratribus vero & Sororibus, vel Nepotibus ex illis alteram ſemiſſem relinquere tenebuntur.*

Prawo przez Stronę *de libera cuiq; Bonorum Donatione* przywiedzione, tak powszechne, iako y Xięſtwa Kurlandzkiego, nayprzod nie ſciąga ſię do Tranzakoyi *quæstionis*, bo ta nie ieſt proſtą Donacyą, ale Donacyą *cauſa mortis*, czyli Donacyą Teſtamentową, Exekucyą ſwoię dopiero po ſmierci biorącą.

Prawo Powszechne w ogulności pozwala Właſcicielom Dobr ſwoich Donacyi, Prawo Kurlandzkie *in Formula Regininis* § 90. Takowe Donacye znaczące rozrutnoſć, a częſto wyciſnione, przechodzące Summę 500. Zł. chce mieć przed Akta-
mi publicznymi czynione - *id circo Donationes omnes excedentes Summam 500. Flor. Polon. nonniſi publica inſinuatione Iudiciali præcedente permitti.* Wſzelako Prawo to mowiące *de ſimplicibus Donationibus*, Donacyą *cauſa mortis* czyli Teſtamentową nie wiąże.

Przywiley *Nobilitatis* 1561. § 7. *in verbis* = *ut habeamus liberam & omnimodam poteſtatem de bonis Noſtris di-*

ponendi, dandi, donandi, vendendi alienandi & in usus bene placitos NON REQUISITO VESTRAE MAJESTATIS CONSENSU & alterius cujusvis superioris convertendi, -- jest wcale różny od dzisiejszego przypadku, ściągający się ogólnie do wszystkiej Szlachty Kurlandzkiej względem Monarchy, iżby im wolno było Dobrami dysponować bez Konsensu na to od Najjaśniejszego Pana Panującego = non requisito Vestrae Majestatis Consensu.

Równie Przywilej Xięcia Gotarda 1570. Roku ma się referenter do poprzedniego Przywileju Nobilitatis, y mowi tylko *de Bonis acquisitis, non autem profectiis a Majoribus*, te obydwa objaśnia y załatwia późniejszy w lat kilkadziesiąt *Formula Regiminis 1617. § Liberi si sine Liberis*, a tą się szczególnie Xięstwo Kurlandzkie rządzi.

Formula Regiminis § 90. mówiąca o insynuacyi do Akt, nie może być do Akt któregokolwiek Kraju lub Prowincyi, tylko do Akt samego Xięstwa Kurlandzkiego stosowana, bo *Formula Regiminis* zamykająca ten Paragraf dla samego tylko Xięstwa Kurlandzkiego jest uchwalona, podług iey Opisu w słowach = *ut Jura & Leges certamq; rationem & formam, qua & Ducatus hic recte & ordine regi & gubernari, & justitia eis quorum interest, administrari possit.*

Tę myśl Prawa gruntującą się na Prawie powszechnym *Instit. Civil. Lib. 2. tit. 7. de Donationibus* w słowach = *Donatio inter vivos valorem 500. Flor. excedens, coram Actis fieri debet, idq; illius Judicis & Magistratus, sub quo Bonae existunt.* Tadzicż y na Prawie Koronnym Statutów 1496. 1507. oraz Konstytucyi 1576. 1588. y 1620. wytłomaczyły następnie *Decisiones Commissoriales Anni 1717. in Liegien. Fol. 521. § 2do in verbis: ut autem unus quisq; sciat, quam praeiorum singulorum sit conditio, venditio, seu quavis alienatio rerum immobilium, earundemq; oppignoratio juxta § 98. Statutorum, nonnisi in Judicio istius Districtus, ubi sita sunt, fieri, & ad cujusq; Notitiam Libris publicis inscribi debet.*

Tę mniemaną Donacyą z przepisu przywiedzionego Prawa sam Przewielebny Wulff chciał mieć do Akt Dobrom właściwych przeniesioną, iak Opis tey Tranzakcyi w słowach = *tum & praesentem Inscriptionem ad Acta Castrensis, Palatinalia, Pomeraniensia, Skarſzewiensia, aliaq; quavis Acta proprii Territorii seu Districtus etiam in absentia sui, transferendi*. Nie były Akta Kurlandzkie w czasie owym zamknięte. Przewielebny Wulff podług Dowodow z Listu die 7. Januarii 1709. z Laukezy pisanego, a przeto po uczynioney w pułtrzecia Miesiąca Tranzakcyi mieszkał w Kurlandyi, wszelako na mocy Prawa Kurlandzkiego § 90. *de Donationibus* w słowach = *quia & ipse Donator, nisi praecesserit insinuation, penitendi ac repetendi Donationem, facultatem habebit* -- chciał ją mieć za nieważną, gdy iey w Grodzie Kurlandzkim Selburkim nie ingrosował.

Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis* y późniejszy przepis *publicam Actis insinuationem*, y stanowione dla Kurlandyi, nie może bydź do innych Akt ściągane, przeto z mocy tego Prawa mniemaną Donacyą o Dobra w Kurlandyi leżące czynić w Aktach tamtejszych należało.

O przenosie iakichkolwiek Zapisow Prawo Kurlandzkie żadnego nie czyni objaśnienia, przeto tym samym chce mieć takowe Tranzakcyje w Aktach swoich czynione, a nie przenoszone.

Konstytucya 1588. na Kray tutejszy stanowiona nakazująca przenos wszelkich Zapisow w Aktach obcych czynionych, do Xiąg własnych, nie zamierzyła czasu, ale Konstytucye późniejszy jako 1620. y inne następne objaśniły myśl wyższego Prawa, y uczyniły zamiar czasu około iednego Roku.

Przeto mniemana Donacya przeciwko przywiedzionemu Prawu na Dobra w Kurlandyi będące w Aktach Miejskich Skarſzewskich Pruskich inney Prowincyi, lubo pod iednym na ten czas panowaniem, ale szczególnym Prawem rządzącej się, w Aktach nieprzyzwoitych, bo niewłaściwych Dobrom Ziemskim,

X

uczyniona, do Akt Kurlandzkich Dobrom przyzwoitych przeciwko woli darującego po upłynionych dopiero latach 30. przez Oblatę podana, jest bezprawna.

Nie polepiła popełnionego bezprawia Allegacya Strony, że lubo Tranzakcyja *quæstionis* nie była czyniona, w Aktach Dobrom przyzwoitych, ani przeniesiona, przecież zadość się stało potrzebie Prawa, gdy o tey uczynionej Tranzakcyi wiedzieli poprzednicy UU: Strutyńskich.

Prawo nakazujące czynienie wszelkich Zapisów w Aktach Dobrom przyzwoitych, lub ich przenos w czasie, nie ostrzegło podobnego przypadku, szczególnie tylko rygor *nullitatis in casum* przepisało. Konfytucya Koron: 1576. = *Zapis na prze-darz, Darowiznę albo Zamianę extra Districum uczyniony nie jest ważny, okrom Seymu y Kancellaryi Królewskiej.*

UUr: Jan y Brygitta z Berkow Strutyńscy donosząc W. Kofsowey 1713. Roku o nierządzie w Dobrach Kurlandzkich, y krzywdach od sąsiad, nie przeto, żeby wiedzieli o mniemanej Donacyi Dobr Wulffowskich, y tym samym za Prawną o-nę przyznawali, ale raczey nie wiedząc o niej, donosili o krzywdach, które ich równo dotyczyły, a przez to dali poznać, iż rościli do tych Dobr Prawo.

O tey wiadomości przeświadcza Strona Plenipotencyą oraz Kwitem 1713 Roku przez UU: Strutyńskich y Podbereskich w Grodzie Warszawskim z odebranych rzeczy iakoby po Przew: Wulffe pozostałych, na rzecz W. Kofsowey uczynionym.

Ta Plenipotencya przez UUr: Strutyńską y Podbereską, a po-dług niey kwit zaszły, nie ściągają się do rzeczy po Przew: Wulffe pozostałych (iak Strona in *Statu Cause* wyraziła), ale tylko do rzeczy po śmierci WW. Berków Kasztelanów Infantkich u Przew: Wulffa pozostałych, przeto z niey wiadomości o Tran-zakcyi wnosić nie można.

Pleni-

Plenipotencya dnia 20. Januarii 1713.

Kwit podług tey Plenipotencyi przez Ur. Strutyńskiego y Podbereskiego uczyniony, w opisie swoim obojętny, przecież go Plenipotencya objaśnia, iż ten nie do pozostałych rzeczy Wulf-fowkich, ale Berkowkich ściągac się ma, inaczey, ieżeli Stro-na ten kwit do rzeczy właściwie po Przew. Wulfie pozostałych stosować chce, tym samym niszczyć będzie Tranzakcyą *quæstio-nis*, którą wszystkie ruchomości wraz z Dobrami W. Kofsowey są darowane, przeto gdy te rzeczy Konfukcesorkom podług kwitu oddała, tym samym uznała być bezprawną mniemaną Donacyą.

Pomimo przywiedzonego Prawa, powszechne Prawo przez Stronę allegowane w słowach = *Instrumentum factum in Ter-ritorio ex forma Statuti valet etiam extra Territorium* = Item = *Testamentum secundum loci consuetudinem factum, ubiq; valet* = objaśnia raczey nieprawność Tranzakcyi *quæstio-nis*. Albowiem to Prawo przez słowa = *ex forma Statuti* = rozumieć daie Prawo Kraiu, iaka iest *forma Regiminis* dla Kur-landyi, *per consuetudinem*, daie poznać zwyczaj, iaki wzglę-dem Kurlandyi iuż z ustanowionego Prawa wyniknął.

Przywiedziony przez Stronę *Author Gaillus* w zdaniu swo-im nie może uwłaczać Prawom powszechnemu y Kraiowemu, gdy te wszelkie zapisy w Aktach właściwych Dobrom czy-nić nakazują.

Decisiones Commissoriales 1717. R. iako późniejszy od Tran-zakcyi, zdaia się iey nie wiązać, ale to Prawo zastępuje *Formula Regiminis* na samo Xięstwo Kurlandzkie uchwalona w słowach = *publica infinnatione Iudiciali præcedente* = Dalszy wyraz De-cyzyi Komm. w słowach = *Salvis vero obligationibus & in-strumentis, iam antea datis, & more hactenus usitato, judi-cialiter corroboratis* = nie iest do dzisieyszego przypadku, ale raczey ustanowione iest w materyi *potioritatis* względem pier-wszości Zapisów. *Leg. w Liegenhornie fol. 321. § 2.*

Stronę w dalszym utrzymaniu ważności inniemaney Donacyi *quæstionis*, czyni ją *remuneratoriam*, czyli *onerosam* z przyczyny że W. Kossowa obiawszy Dobra po Przew: Wulfie opłaciła długi do 129. tysięcy Tynfów y na to składa specyfik cyą.

Tę allegacyą nayiaśniej załatwi sama Tranzakcyą, Prawo Koronne przepisując formę Zapisów, przy Zapisie przedarzy dokłada y Ewikcyą w *Herburcie fol. 212*. Zaś przy Donacyi dobrowolney żadney nie dokłada Ewikcyi *fol. 214*. Donacya mniemana *quæstionis*, ieżeli była *remuneratoria*, więc miałaby w sobie zaraz Ewikcyą ostrzeżoną, tak, iak iest ostrzeżona w Zapisie *venditionis* samego Przew: Wulfę na rzecz WW. Berków w Roku 1676. Przecież w Tranzakcyi *quæstionis* tey Ewikcyi doczytać się nie można, bo iest *forma simplicis causa mortis Donationis*.

Długi ciążące Dobra po Przew: Wulfie pozostałe, składające tak znaczną summę, iak Specyfikacya uczy, nie inaczey, iak za poprzedzającymi Urzędowemi Tranzakcyami byłyby na pomienionych Dobrach zabezpieczone, summa Kredytorom z Substancyi Wulfowskiey wypłacona, nie mogłaby być zaspokoioną inaczey iak za Urzędownemi Kwitami, z których żadnego Strona nie pokłada, a przeto Specyfikacya prywatna nie mająca wsparcia, przez kwity urzędowe, koniecznie zayść powinna, nie popiera allegacyi Strony.

Raczey przeciwnym taż sama Tranzakcyą iest dowodem prostej Testamentowey darowizny, gdy przez nią iest ścieśniona wola y przepisana Ordynacya, aby Dobra darowane po śmierci W. Kossowey, iey Sukcesorom męzkiey płci tylko dostały się *¶ Sorori suæ, ipsiusq; Solis Masculis Successoribus* ¶ Ta ordynacya nie ma dotąd swoiey Exekucyi, bo W. Kossowa umarła R. 1720. zaś Synowie iey wprzód iako to: Jan 1712., a Jozef 1714. iak *Genealogia in Statu Causæ* Strony. Przeto z tego samego Powodu Dobra po Przew: Wulfie pozostałe wrocić się na równy dział do bliższych Sukcesorów powinny, a to podług Prawa *Privilegii Nobilitatis 1561. §. 10. in verbis = Masculis vero non existentibus femella in omnibus succedant.*

Ani po-

Ani polepsza dowodu strony Allegacya, iakoby wszelkiemi Dobrami tak nabytemi iako y spadkowemi po Rodzicach, czyli *Avitis* wolna była każdemu dyspozycya, y że Dobra *quæstionis* nie są *Avita*.

Prawo bowiem Saskie z powszechnego utworzone, różny od allegacyi strony czyni Dowod w Zalaszwoskim *Lib: 2do. fol. 116. nam dispositione istius (Saxonici), Juris constitutum est, ne sine Consensu hæredum & Iudiciali termino, aliquis bona sua propria alienare possit, ut est textus expressus ejusdem Juris Saxonici Lib. 1. Art. 52. qui textus licet generaliter loquatur de omnibus bonis immobilibus, usu tamen & quotidiana pronuntiandi consuetudine nonnisi in bonis hæreditariis & avitis, quæ a Maioribus suis pervenerunt. Ita Lobeln &c.*

Do tego Prawa przychyliło się y Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis § 172. Liberi quoq; si sine Liberis &c.*

Lubo zaś *Privilegium Nobilitatis 1561.* y Przywilej Xcia Gotarda 1570. zostawiły wolność Obywatelom Kurlandzkim rozrządzenia bez dystrykcyi Dobrami swemi podług ich woli, ale ta wolność rozumie się respectivè względem Panującego, aby do takich czynności szczególnego od Monarchow nie szukali pozwolenia, w słowach *non requisito Vestræ Maiestatis consensu* tym przecież Prawem nie zostali uwolnieni od zezwolenia mających Prawo do Sukcesyi, lubo to wszystko, później ustanowione Prawo *Formula Regiminis* objaśnia *Lib: quoq; &c.*

Niewchodząc w głębsze poznanie Dobr *quæstionis*, z kąd wypływały, dosyć na tym, że są po Rodzicach na Przew: Wulffa spadłe, przeto już są *a Maioribus profectitia*. A w tym miejscu dosyć się odwołać do Prawa powszechnego powyżey przywiedzionego, które zabrania oddalenia Dobr bądź Dziedzicznych, bądź po Rodzicach spadkowych, bez zezwolenia Sukcesorów.

Dobra *quæstionis* dla odprzedania ich pierwey 1676. Roku Konstancyi Berkowey, a potym od niey odkupu nie odmieniły natury swoiey, ani stały się *Bona acquisita*, bo ta przedarz w Aktach nieprzyzwoitych Grodzkich Brańskich uczyniona, ani dotąd przeniesiona do Akt Kurlandzkich, bez intromisyi, WW.

Berków uczynić nie mogła prawnemi Dziedzicami, ile gdy na tę przedarz W. Kossowa iako Sukcesorka podług przywiedzionego Prawa nie zezwalała.

Owżem przeciwny dowód, gdy sam Przew: Wulff lubo po odkupie Dobr od W.W. Berków, w mniemanej Donacyi na rzecz W. Kossowej, przyznał Dobra *questionis* być *a maioribus profectis* w słowach *Quia ipse Bona sua hereditaria &c. in Ducatibus Curonia & Livonia sita &c. &c. super iisdem praefatis Bonis Paterna & Materna hereditatemq; eorandem &c.* To samo ieden z Sukcesorów W. Kczewski Woiewoda: Malborski Zięć W. Kossowej w liście swoim z Stanisławowa do Uro: Strutyńskiego pisany potwierdził w wyrazie, że Dobra Przew: Wulffa nie mogły być od Familii oddalone.

List d. 27. Aprilis 1719.

Strona in Statu Causae przyznaie nie możność alienacyi Dobr przez Testamenta, bo iest na przeszkodzie iasne Prawo, dowodzi przecieź, że ta Tranzakcyja, chociażby miała donacyą *causa mortis*, tedy wolna Dobr wszelkich alienacya na mocy Prawa Kurlandzkiego *Donationes omnes etsi licita sint &c.*

Donacyi *causa mortis* troiaki gatunek Prawo przepisało, pominawszy dwa iako nie stosujące się do dzisiejszey Sprawy, trzeci iest *Donationis causa mortis* *Si quis periculo mortis non sic det, ut statim faciat accipientis, sed tunc demum, cum mors fuerit infecuta, ut ex Textu in Lib. 2. §. de mortis causa Donat: apud Lipski.* W tym gatunku iest Tranzakcyja *questionis*, bo iey ulkutecznienie dopiero po śmierci zayść miało w słowach *Eadem Bona post fata sua tenendi, habendi* i y tak się stało, co wyżej dowiedziono.

Takowych gatunków Donacye Prawa wszystkie porównywała z Testamentami in verbis *Attamen Imperator Justinianus omni illa dubietate explofa hodie Donationes causa mortis per omnia ferè ultimis voluntatibus & legatis equiparavit. ut in l. final. Cod. de mortis causa Donat: apud Lipski*

Tę przeto Tranzakcyą z Prawa porównaną z Testamentami wiąże Prawo Kurlandzkie *Formnta Regim: § 127. Liberi quod si sine*

si sine Liberis decesserint Testamento suo Parentes suos excludere non possunt, sed dimidiam partem illis, Fratribus vero & Sororibus vel nepotibus ex illis, alteram semissent relinquere tenebuntur.

Z tych dowodów tę Donacyą Sądy *1ma* & *2da* *Instantiarum* uznały ią *pro Donatione causa mortis* y z Testamentami porównały. Extrakt tey Tranzakcyi mający w sobie wypis abbreviacyi na słowo *= post fata =* nie uczynił w tych Sądach błędu, bo y w Sądach *Assessoriskich* z komportowanego Protokółu okazały się podobne abbreviacye w inszych Tranzakcyach znaczące iednak słowo *post fata*, a to znacznie iuż wyżej Dokumentami posłeszyą y Dziedzictwo *Dobr questionis* Przewieleb: Wulffa po tey Tranzakcyi dowodzącemi iest wsparte.

Drugi Dowód *Srony incompetentis Actionis* iest zamilczana dawność, tę Strona na dwoisty podzieliła gatunek *1mo ad rem*, *2do ad actionem*.

Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis* o zamilczaney dawności, co do pierwszej *ad titulum Actionis* Stanowi in verbis *= Res immobiles inter praesentes Sexennio inter absentes 12. Annis praescribuntur.* Co do drugiej *contra Actionem quinquennium* w słowach *= Actiones omnes Civiles quinquennio tolluntur, intra quod spatium nisi quis instrumentis obligationibus alioque Iure suo usus fuerit ab omni actione cadet.*

Stosowana przez stronę preskrypcya ani w pierwszym, ani w drugim gatunku nie zaszła z przyczyn.

Tranzakcyą mniemana Donacyi uczyniona iest 1708. R. ktorey skutecznienie dopiero po śmierci Przew: Wulffa zayść miało *= post fata =*

Był Dziedzicem y Posessorem *Dobr* darowanych, po tey Tranzakcyi Przew: Wulff iak Listy iego ieden z Laukenzy 7. Ian: 1709., drugi z Miechowa d. 15. Iunii 1710. y Erekcya Kościoła w Lautzen d. 10. Maia 1710. wyżej złożone dowodzą: następnie śmierć go zaszła w R. 1712.

Za życia Przew: Wulffa nie mógł się nikt Sukcesyi po nim upominać, bo *vivente hærede non venit eius Successio*, zaczym w tym czasie nie mogła zachodzić *Præscriptio* na mocy Prawa = *Item contra agere non valentes, præscriptio non currit* =

Po śmierci dopiero zaczynać by się powinna, lecz ta podług Prawa Xięstwa Kurlandzkiego płynąć niemogła. Bowiem List W. Kossowey do Ur: Michała Strutyńskiego zaświadcza, że miała intencją bydź w Dobrach Infantzkich y Kurlandzkich, lecz dla grafsuiących w tych krajach woysk Ruskich odkłada skutek intencji swoiey do Ewakuacyi tych woysk, prosi o cierpliwość, poki sama nie naznaczy czasu, y miejsca do kombinacyi, oświadczając się, ieżli nad słuszność co nie wyświadczy, tedy nie ukrzywdzi.

List z Szynwaldu dnia 25. Maii 1718.

List ten następne czyni dowody: pierwszy, że była *hostilitas*, a ztąd *preskrypcya* nie służy podług § 155. *Præscriptio belli quoque tempore cessat.*

Drugi, że otę Sukcesyą Ur: Michał Strutyński upominał się u W. Kossowey, czyni tamę *Preskrypcyi* podług §. 158. *Præscriptio interrumpitur, si possessio sit litigiosa.*

Trzeci, że W. Kossowa wiedziała o *posseksyi* przez siebie rzeczy cudzey z Prawa UUr: Strutyńskim przypadającej, y lubo tym Listem oświadczyła załpokoienie, przecież tego niedopelniła, wypada zatym *possessio mala fidei*, na co Prawo §. 158. *Præscriptio interrumpitur, si Possessor de mala fide, & quod injuste possideat, compellatus fuerit.*

Przeto zamilczana dawność od Roku 1712. śmierci Przew: Wulffa do dnia 27. Febr: 1719 czyli do czasu zanieśionego Manifestu niemoże bydź na przeszkodzie.

Po doszłej do Ur: Michała Strutyńskiego wiadomości za-
szłej Tranzakcyi *quæstionis*, y uczynionych Przyjacielskich kro-
kach, gdy obiecanego ułożenia się nie mógł otrzymać skutku, za-
nioł dnia 17. Febr: 1719. Roku Manifest do Akt Mitawskich z
infynua-

insynuacją onego, którym o bezskuteczne skarżył się obietnice; ponowił drugi w Grodzie Selsburskim dnia 24. Listopada 1721. Pozwał zaraz w tym czasie, z kąd Procefs rozpoczęty trwał do Roku 1727.

W tym czasie zaczawszy od Roku 1719. zamilczana dawność *quo ad rem* już mieysca nie ma dla zasłitych zaskarżeń, a potym rozpoczętego Procefsu, zaś *Prescriptio Actionis* w tych latach ciśniona być nie może, bo Manifesta w latach 1719. 1721. czynione y Procefs zaraz w R. 1721. rozpoczęty, następnie przez lata 1724. 1726. y daley wiedziony, są na przeszkodzie.

W Roku 1727. Sukcesorowie Kosowscy czyniąc pozorną zwłokę rozpoczętej Sprawy dali submisją na siebie przyiacielskiej zgody z Terminem Miesiąca Marca R. 1728. Ta nie wzięła skutku, nastąpiło bezkrolewie 1733. R. y wojny uspokojone przez wyjście woyska w Roku 1726. pozwoliły natenczas wrocić się do Procefsu, który nieprzerwanie już w Sądach *ma & 2da Instantiarum*, już y w Sądach Relacyinych był toczony aż do Roku 1754.

Po Roku 1728 czyli Terminie bezskutecznym z submisyi aż do Roku 1736. nie maż w dowodzie *contra Prescriptionem Actionis* kontynuacyi Procefsu, lecz czas bezkrólewia 1733 wojny na tenczas w części ielzcze publiczności pamiętne, czynią prawną iey Excepcyą = *Prescriptio quin & belli tempore cessat* =

Druga Excepcya *prescriptionis actionis minorenitatis* Metryka Ur: Jozefa Strutyńskiego dowodzi iego urodzenie 1712 R. d. 18. Marca, małoletność podług Prawa Kurlandzkiego rozciąga się do lat 21. Form: Regim: § 68. *Pupilli usq; ad Annum 21. furiosi autem in perpetua Tutela, donec morbus persistiterit, esse debet.* Ta małoletność Ur: Jozefa skończyła się w R. 1733. d. 18. Marca, w czasie której upada Preskrypcya w słowach = *Prescriptio autem non currit contra Pupillos* = Ta Preskrypcya od czasu skończoney małoletności 1733. R. do

czasu ponowionego Procesu R. 1736. nie może znowu być
mieszczoną w trzech latach, gdy Prawo mówi = *Actiones o-*
mnes Civiles quinquennio tolluntur =

Dalszy czas od R. 1736. aż do 54. już nie ciśnie Strona
pod Prekrypcyą dla trwałego nie przerwanie Procesu.

Przed Rokiem 1754 wprowadzona została Sprawa przez
Appelacyą do Sądów W. K. M. P. Miłościwego w tymże Roku
z przypadającego wpisu, na otrzymane przez Stronę wzdawanie
podług dawnego zwyczaju zażądał areszt.

Nie będąc od tego roku aż do końca przeszłego Panowa-
nia Sady, wstrzymały dalsze postępowanie w sprawie. Przyczy-
niło się następne do tej przewłoki zabójstwo Ojca w R. 1761.
y Syna w R. 1777. Strutyńskich. Obowiązek małżeński z state-
cznym przywiązaniem złączony, a daley miłość wrodzona potom-
stwa, radziły wprzód, kary za występki poszukiwać, niżeli tak o-
krópną śmiercią zoftawionego majątku dochodzić obdłużny Proces
w dochodzeniu kar zupełną w Sukcesorach troskliwość i spłoszono-
sć odiały do popierania wiążącey w tym Sądzie sprawy, o której dopie-
ro późną wzięli wiadomość. Ta zaś będąc na Prawie y sprawiedliwej
ści zażadzoną, nie mogła im niepomysłnych obiecywać skutków po-
mimo zadawnienia, do którego z siebie przyczyny niedali.

Przewłoka zatym Prozekucyi Sprawy nie może za sobą
ciągnąć dawności zamilczanej *ad Actionem*, już dla nie będą-
cych Sądów, już dla zabójstwa Ojca y Syna, już nakoniec dla
Rewolucyi w Kraiu, ile gdy Prawo Powfzechne Sprawy w Sa-
dzie Naywyższej Magistratury wiążące, od tej ośtrości Prawa
dawalnia. Cod. Lib. 7. tit. 63. Fol. 329. § 3. *Si tamen in Sa-*
cro Nostro Consistorio lis exordium caperit, etiamsi non fu-
erit in eodem Die completa, tamen perpetuari eam concedi-
mus.

Toż samo Autor Gaillus Lib. 1. Obser. 141. Art. 7. in
Camera Imperiali neq; hujusmodi fatalia Appellationis pro-
sequenda, nec etiam Fatalia sine Instantia, puta triennii in
causis simplicis quarela currunt. L. properandum. C. de Ju-
dic.

Na fundamencie Prawa tego wyszłe Reskrypta *restitutionis* *Causa adversus quavis fatalia*, ieden Roku 1735. drugi 1784. oddaliły wszelkie Zarzuty zamilczaney dawności.

Nakoniec z otrzymanego w Roku 1754. przez Stronę wzdawania Excepcyą *incompetentis Actionis* Strona ugruntować stara się.

Mniemana u Strony Kondemnata, a w istocie samey wzdawanie zaareztowane znaczy Dylacyą w Sprawie dla Strony areztuacyey.

Tych Dylacyi podług zwyczaju pozwalaly dawniey Sady J. K. Mci tak Assessorskie, iako y Relacyine Kurlandzkie, iak dowodzą ich Extrakty w *Liegenhorn Fol. 342. y 344.* oraz y Protokoły; Tych Dylacyi nawet dwa razy w iedney Sprawie następnie używano, iak *Extrakt w Liegenhorn Fol. 344.*

Różnica wzdawania areztowanego, od wzdawania właściwego, czyli Dekretu zaocznego była ta, iż przy pierwszym zawsze znayduie się ostrzeżenie w słowie = *Arrestata per NN.* iak w *Liegenhorn Fol. 342.* a to wzdaney Stronie szkodzić nie mogło, zaś przy drugim = *Contumaces NN. in lucro prout dabitur, idq; sine beneficio Arresti.* *Liegen. Fol. 344.* Przy Dekrecie zaocznym takowego gatunku wypisywano treść Sprawy z Decyzyą, czego przy wzdawaniu areztowanym czynić nie można było, a takie właściwy oznaczało Dekret zaoczny, iakowiy Sukcesorowie Strutyńscy na UUr. Piechowskich na przeizłej Kadencyi otrzymali.

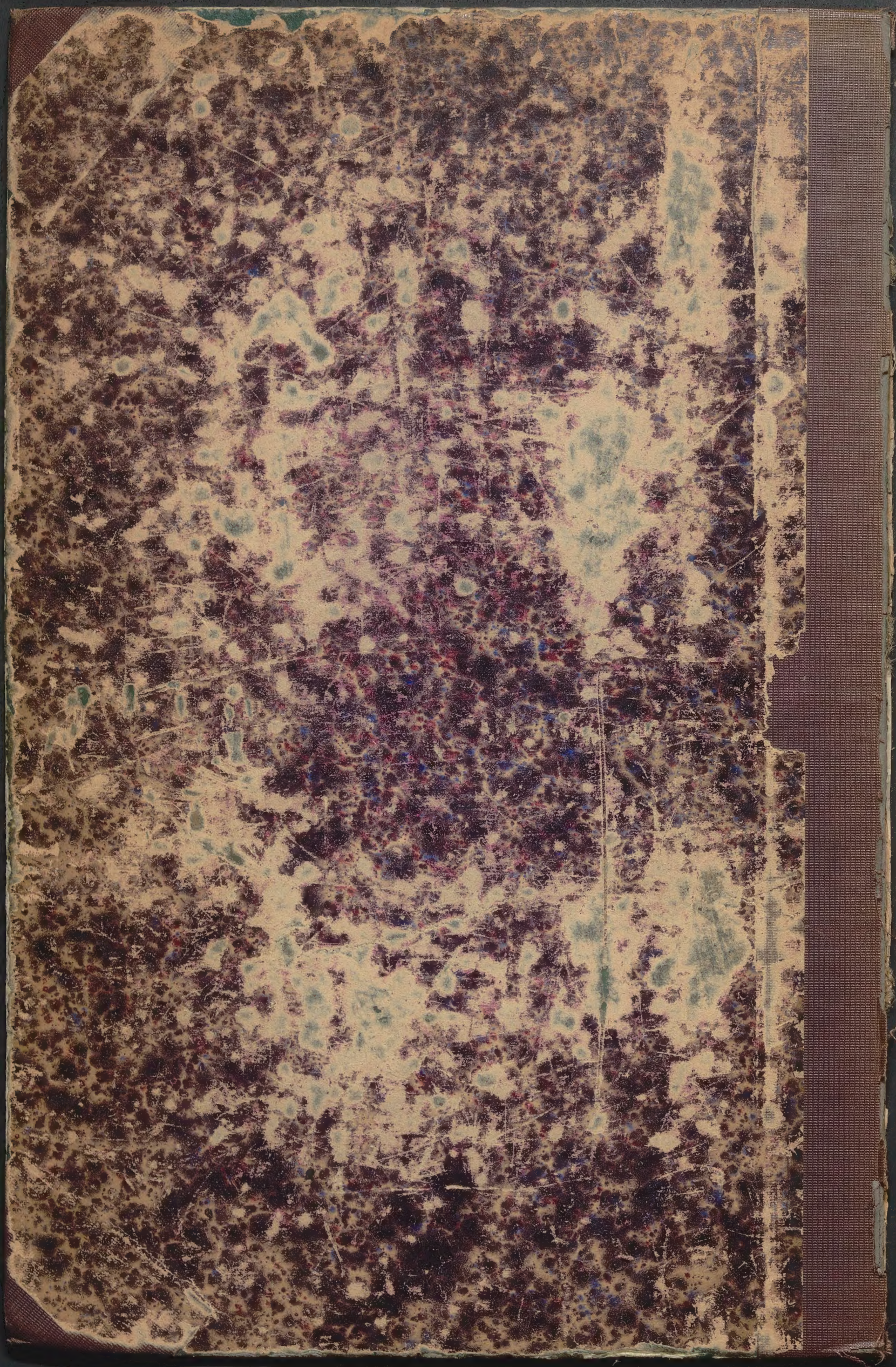
Ten zwyczaj Wzdawań areztowanych zniosta Ordynacya dla Sądow Assessorskich 1764. w słowach = *znalżając mniej potrzebne areztu.*

Mniemana Strony Kondemnata mając tylko wzdawanie zaareztowane w słowach = *Arrestavit* = nie zamykająca opisu Sprawy z Decyzyą właściwie Dekretem zaocznym, iaki iest na UUr. Piechowskich otrzymany nazwać się nie może, a przeto nie ulepiza Excepcyi *incompetentis Actionis.*

Przeciwnie Dekret Zaoczny na Uur: Piechowickich otrzy-
 many jest innego gatunku, ma po sobie Prawo, z Mandatu do-
 brze położonego w czasie zapadły. Przeto Excepcyi Strony nie-
 mające za sobą nawet zaślony Prawa, iakoby dla braku Doku-
 mentow y trudnego na Sprawę Ziażdu, onego nie obrażają,
 ani go obraża nieprawne iakoby położenie Mandatu, że przez
 Woźnego Zelburkiego Xiażęcego, gdy bowiem Dekretów Są-
 dow Relacyinych W. K. Mei P. N. M. mają moc czynić Exe-
 kucyą Sędziowie y Oficyalistowie Xiażęcy, przeto y Woźnym
 Xiażęcym respectivè podobne Prawo służy do wynoszenia Man-
 datow na Sądy Relacyine.

std:0027780

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i

Plachaty.

~~VIII~~
IX